

ko bruhe, kaž moja duscha cjuje,
moj Jezus we mni sekhadja.

3. Ton djen je dokonjany,
njetk swojecja wjesdy rjane na
modrych nebešach, tak kraſnje
ja stacj budu, dyž junu pschin-
dje kſtdu Ssyn Boji we tych
mrocjelach.

4. Njetk cijelo kspanju kwa-
ta, mu drasta budje wsata, to
snamjo ſmertnoszje, ja ſleku ſo
a drudje me Kryſtus woblez
budje tu ſuknju swojej praw-
doszje.

5. Ta kowa, nosy, ruzn, te
wefelja ſo dužn, ſo konz to džje-
lo ma, da weſel ſo tež duscha,
ton wotpocjink cji ſluscha po
prozny teho hubenſtwa.

6. Wn, ſprozne ſtawy, dji-
cje, ſwoj wotpocjink njetk
wosmicje, wn koja jadacie, was
budja junu ſhowacj, wam
kojk ſchihotowacj wtej ſemi,
wſmertnej komorzy.

7. Mi wociji drjemacj zetej,
a romadu h'jom džetej, dje du-
ſcha ſcijekom ze? Ton wosme
jeju knadji, a jimaj derje ra-
dji, kiž Israela wachuje.

8. O Jezu, moja pata, mi
kſchikrywanju data, ſrjeſ twoje
furjatko, dyž roſdaji cjerkt fla-
mu, a ſwjet mi ryje jamu, da
ſdjerž ty twoje džecjatko.

9. Tež Boh was ſwarnuj
ſmozu, wn lubi, psched ſlej no-
gu, a ſacijer paduchow, Boh
daj wam dobre ſpanje a ſwjerne
wachowanje tych lubnych ſwja-
tych Jandzelow.

364.

Unſre müden Augenlieder ic.
Poſ: Zion jara ſtyknie proſy ic.

Nascheſ ſara ſproznej wocji
njetk ſo ſparnej ſanknetej, na-
ſcha noha kloju krocji, myſil
nam kwoptocjinku ſtej, dokelj
nam ta nozna cima jaſny djen
je ſahnala, klonciko wot nas
ſabjeſalo, ſwjetlo wjesdow ſe-
ſthadjal.

2. Wopomin, moja luba du-
ſcha, dyž to cijelo wuſnycji ze,
hacj ſym cjinil, ſchtož ſo ſlu-
ſcha, aby hacj Boh njerom je?
Ach! cjin njetko pokutu, proſch
ho ſwjernej wutrobu, ſo by zył
cji rjechi wodacj; niž pak do
ſchtrafy cje podacj.

3. Ref: O Kneze, ty to wi-
dijisch, ſo ſym djen ſlje dokon-
jal, ja ſym cjinil, ſchtož ty
hidjisch, a ſy cjinicji ſakafal,
ſym tež to ſwoje ſkomdjl, a
twoj pucj ſym wopuschejl, ja
ſym ſtupil ſmozej nohu na tu
ſchfodnu rjefchnu drohu.

4. Kneze, daj mi ſmilnoſz
doſtacj, po ſtrukach mi nesa-
placj, ſo moł wtwojeſ nadji
woſtacj, na Ssyna zył pola-
dacj, won je ſa mne ſaplačjl,
ſa ruki ſo poſtajil, dyž je moje
rjechi ſnoſyl, ſa mne rjefchnika
cje proſyl.

5. Wopokaž mi dale nadu,
poſzel kemni wajhtarja, ſo by
won ſtał pschi mni ſradu, ſahnal
nozne ſcherenja, ſo ta ſloſz, kiž
pschi tež cimi naſche cijelo wob-
ichkodji,